

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2022. gada 10. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Tiesību akti, kas piemērojami līgumsaistībām – Regula (EK) Nr. 593/2008 (Roma I) – Patērētāju līgumi – Piemērojamo tiesību aktu izvēle – 6. panta 4. punkta c) apakšpunkts – Līgumu, kuru priekšmets ir lietu tiesības uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma, izslēgšana – Pirkuma līgums, ieskaitot nomas līgumu un pakalpojumu sniegšanas līgumu, kas attiecas uz kokiem, kuri ir stādīti tikai nociršanai peļņas gūšanas nolūkā

Lietā C-595/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2020. gada 28. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 13. novembrī, tiesvedībā

ES

pret

ShareWood Switzerland AG,

VF,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs N. Jēskinens [*N. Jääskinen*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un M. Gavalecs [*M. Gavalec*],

ģenerālvokāte: L. Medina,

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- ES vārdā – *R. Mirfakhrai, Rechtsanwalt,*
- *ShareWood Switzerland AG* un VF vārdā – *S. Albiez, Rechtsanwalt,*

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Eiropas Komisijas vārdā – sākotnēji *M. Wasmeier* un *M. Wilderspin*, vēlāk – *M. Wasmeier* un *W. Wils*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV 2008, L 177, 6. lpp.; turpmāk tekstā – “Romans I regula”), 6. panta 4. punkta c) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp ES un *ShareWood Switzerland AG* (turpmāk tekstā – “*ShareWood*”) un VF par pēdējo minēto pienākumu samaksāt ES naudas summu saskaņā ar pamatlīgumu, kas noslēgts starp šīm pusēm.

Atbilstošās Savienības tiesību normas

- 3 Romas I regulas 7. apsvērumā ir noteikts:

“Šīs regulas materiāltiesiskajai darbības jomai un noteikumiem vajadzētu būt saderīgiem ar Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās [(OV 2001, L 12, 1. lpp.)] (Brisele I) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) [(OV 2007, L 199, 40. lpp.).”

- 4 Saskaņā ar Romas I regulas 6. pantu “Patērētāju līgumi”:

“1. Neskarot 5. un 7. pantu, līgumu, ko fiziska persona mērķiem, kurus var uzskatīt par nesaistītiem ar viņas arodu vai profesiju, (“patērētājs”) noslēgusi ar citu personu, kas darbojas, īstenojot savu arodu vai profesiju, (“uzņēmējs”) reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā ir patērētāja pastāvīgā mītnesvieta, ja uzņēmējs:

a) savu komercdarbību vai profesionālo darbību veic valstī, kurā ir patērētāja pastāvīgā mītnesvieta; vai

b) kā citādi vērs šādu darbību uz minēto valsti vai vairākām valstīm, tostarp minēto valsti,

un ja līgums attiecas uz šādu darbību jomu.

2. Neskarot 1. punktu, puses var saskaņā ar 3. pantu izdarīt izvēli attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami līgumam, kurš atbilst 1. punkta prasībām. Tomēr šādas izvēles iznākumā patērētājam nedrīkst būt liegta aizsardzība, kas tam piešķirta ar noteikumiem, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, atbilstīgi tiesību aktiem, kurus piemērotu saskaņā ar 1. punktu, ja nebūtu izdarīta izvēle.

[..]

4. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro:

[..]

c) līgumiem, kuri saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri un kuri nav līgumi, kas saistīti ar tiesībām lietot nekustamo īpašumu uz laiku [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 94/47/EK [(1994. gada 26. oktobris) par pircēju aizsardzību attiecībā uz dažiem aspektiem līgumos, saskaņā ar kuriem pērk tiesības uz laiku izmantot nekustamo īpašumu (OV 1994, L 280, 83. lpp.)] nozīmē;

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

5 Laikposmā no 2012. gada janvāra līdz 2014. gada jūnijam Austrijā dzīvojošs patērētājs ar *ShareWood* – sabiedrību ar juridisko adresi Šveicē – noslēdza pamatlīgumu, kā arī četrus pirkuma līgumus par tīkkoku un balsas koku iegādi Brazīlijā.

6 Šo četru pārdošanas līgumu priekšmets bija 705 tīkkoki 67 328,85 EUR vērtībā, 2690 tīkkoki 101 716,53 EUR vērtībā, 2600 tīkkoki 111 583,34 EUR vērtībā un 1860 balsas koki 32 340 EUR vērtībā. Šis pamatlīgums aptver arī nomas un pakalpojumu sniegšanas līgumus. Šis nomas līgums deva tiesības atļaut attiecīgajiem kokiem augt, un nomas maksa saistībā ar koku augšanu bija iekļauta to pārdošanas cenā. Pakalpojumu sniegšanas līgumā bija paredzēts, ka *ShareWood* uzņemas kokus iestādīt, apsaimniekot, nocirst un pārdot, kā arī ES pārskaitīt neto ienākumus no koksnes pārdošanas. Starpību starp neto ienākumiem un bruto ienākumiem veidoja kā ienākumu procentu likme definētā atlīdzība par šiem *ShareWood* pakalpojumiem.

7 Minētajā pamatlīgumā bija šādas klauzulas:

“3.1. [*ShareWood*] pārdod [*ShareWood*] un [*ShareWood do Brasil Reflorestadora Ltda*] plantācijās esošos kokus savā vārdā un uz sava rēķina [ES]. Ar pārdošanas cenas samaksu [*ShareWood*] uzņemas pienākumu nodot īpašumtiesības uz kokiem [ES].

3.2. [ES] pērk jau iestādītus un identificētus kokus. Identificēšana notiek līdz nociršanai un pārdošanai, veicot koku inventarizāciju ar koka numuru, grafiskā attēlojuma numuru, zemes parces numuru un plantācijas numuru.

[..]

4.2. Kā apliecinājums par notikušo pirkumu [ES] pēc maksājuma saņemšanas tiek izsniegta koku pase ar nopirkto koku identifikācijas pazīmēm.

[..]

7. Lauku zemes noma

7.1. Iegādājoties kokus, [ES] nomā vienlaikus attiecīgo zemi (skat. konkrēto līgumu) tik ilgi, kamēr uz tās atrodas no [ShareWood] nopirktie koki, taču ilgākais uz laiku, kas ir sīkāk paredzēts atsevišķajā līgumā. Noma aptver tikai tiesības ļaut nopirktajiem kokiem augt.

7.2. Nomā maksā ir ietverta pārdošanas cenā.

[..]

7.3. Noma var tik nodota tālāk tikai ar koku tālāku pārdošanu. Apakšnoma ir izslēgta.

8. [ES] veikta koku pārdošana tālāk.

8.1. [ES] savus kokus katrā brīdī ar pakalpojumu līgumu vai bez tā var pārdot trešai personai un tai nodot īpašumtiesības. [ES] uzņemas pienākumu nodot trešai personai attiecīgo zemes nomu un nodot šo pienākumu trešai personai.

[..]

9. Nopirkto koku vērtības saglabāšana

9.1. Vērtības palielināšanai un saglabāšanai [ShareWood] iesaka kokus regulāri kopt. Šo pakalpojumu [ShareWood] piedāvā ar pakalpojumu līgumu.

[..]

11. Ar pakalpojumu līgumu

11.1. Noslēdzot pakalpojumu līgumu ar [ShareWood], [ES] uzdod [ShareWood] apsaimniekot, pārvaldīt, kopt, nocirst un pārdot nopirktos kokus atbilstoši plantāciju apsaimniekošanai un ņemot vērā starptautiskos standartus par ilgtspējīgu plantāciju apsaimniekošanu, kā arī samaksāt neto ienākumus no koksnes pārdošanas [ES] uz viņa norādīto kontu. [ShareWood] turklāt pārņem visus no zemes nomas izrietošos pienākumus.

[..]

11.9. [ES] uzdevumā [ShareWood], ņemot vērā plantāciju apsaimniekošanu, izlemj, kuri koki kuros gados tiek nocirsti. Pirms nociršanas [ShareWood] attiecīgi informē [ES]. Tiek uzskatīts, ka piedāvātajai izciršanai ir tikusi dota piekrišana, ja [ES] 10 dienu laikā pēc informācijas saņemšanas pa pastu vai e-pastu nenoraida piedāvāto izciršanu.

[..]

15.1. [ShareWood] attiecībā pret [ES] un sevi pirmajos četros gados pēc iestādīšanas apdrošina zemi un tīkkokus (taču ne citus kokus) pret ugunsgrēkiem, zibens spērieniem, stipru vēju un nokrišņiem, kā arī mežam nodarītu kaitējumu. [ES] apzinās, ka apdrošināšana nesedz mazāk nekā 10 % tīkkoku zudumu.

[..]

24.1. Pamatlīgumam un katram atsevišķajam līgumam piemēro materiālās Šveices tiesību normas, ņemot vērā: i) starptautiskos līgumus, tostarp Apvienoto Nāciju Organizācijas 1980. gada 11. aprīļa Konvenciju par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem (CISC) un ii) kolīziju tiesību normas. [..]”

- 8 Šī sprieduma 6. punktā minētais pirkuma līgums 2600 tikkoku apmērā tika izbeigts, pusēm savstarpēji vienojoties.
- 9 ES cēla prasību *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerctiesa, Austrija), lūdzot konstatēt, ka *ShareWood* nav izpildījusi savu pienākumu tai iegūt īpašumtiesības uz attiecīgajiem kokiem un ka *ShareWood* un VF, šīs sabiedrības valdes vadītājam un valdes loceklim, solidāri ir pienākums tai samaksāt summu 201 385,38 EUR apmērā, pieskaitot procentus, izmaksas un tiesāšanās izdevumus. Turklāt šajā prasībā ES apgalvoja, ka tai kā patērētājai saskaņā ar Austrijas tiesību normām bija tiesības izbeigt trīs citus šī sprieduma 6. punktā minētos pirkuma līgumus un saņemt zaudējumu atlīdzību.
- 10 Ar 2019. gada 9. septembra spriedumu *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerctiesa) minēto prasību noraidīja. Ar 2020. gada 25. februāra spriedumu *Oberlandesgericht Wien* (Apelācijas tiesa Vīnē, Austrija) šo spriedumu atstāja negrozītu.
- 11 Izskatot ES revīzijas sūdzību par šo spriedumu, iesniedzējtiesa *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija) uzskata, ka uz līgumattiecībām starp ES un *ShareWood* attiecas Romas I regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunkts. No šī sprieduma 5. punktā aplūkotā līguma izriet, ka šīs puses ir vienojušās par Šveices tiesību piemērojamību. Tomēr saskaņā ar šīs regulas 6. panta 2. punktu šīs izvēles rezultātā patērētājam nevar tikt liegta aizsardzība, kas tam piešķirta ar noteikumiem, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, saskaņā ar tiesību aktiem, kas būtu bijuši piemērojami, ja nebūtu izdarīta izvēle, pamatojoties uz šo 6. panta 1. punktu, proti, šajā gadījumā – Austrijas tiesībām.
- 12 Tādējādi šī tiesa norāda, ka tajā izskatāmajā lietā uz šādām imperatīvajām valsts tiesību normām, kuru mērķis ir aizsargāt patērētāju, var atsaukties tikai ar nosacījumu, ka attiecīgais pamatlīgums neietilpst Regulas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunktā paredzētajā līgumu kategorijā, proti, līgumos, kuru priekšmets ir lietu tiesības uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma.
- 13 Šajos apstākļos *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Romas I regulas] 6. panta 4. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pirkuma līgumi par tikkokiem un balsas kokiem starp uzņēmumu un patērētāju, ar kuriem ir jāiegūst īpašumtiesības uz kokiem, lai tos pēc apsaimniekošanas nocirstu un ar peļņu pārdotu, un kuros šī mērķa nolūkā ir ietverts nomas līgums un pakalpojumu līgums, ir jāuzskata par “līgumiem, kuri saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri” šīs tiesību normas izpratnē?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 14 Ar uzdoto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pirkuma līgums, kurā ir iekļauts nomas līgums un līgums par pakalpojumu sniegšanu un kurš attiecas uz kokiem, kas ir iestādīti nomātā

zemesgabalā vienīgi nociršanai peļņas gūšanas nolūkā, ir jāuzskata par “līgumiem, kuri saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri” šīs tiesību normas izpratnē.

- 15 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar Romas I regulas 6. panta 2. punktu patērētāju līguma – proti, pārdevēja vai piegādātāja un patērētāja noslēgta līguma – puses var izvēlēties līgumam piemērojamos tiesību aktus, tomēr šīs izvēles rezultātā patērētājam nevar tikt liegta aizsardzība, ko viņam nodrošina noteikumi, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, saskaņā ar tiesību aktiem, kas būtu bijuši piemērojami, ja nebūtu izdarīta izvēle, pamatojoties uz šīs regulas 6. panta 1. punktu.
- 16 Minētās regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kas, pēc iesniedzējtiesas domām, ir piemērojams pamatlietā, ir paredzēts, ka līgumu, ko patērētājs noslēdzis ar tirgotāju, reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā ir patērētāja pastāvīgā dzīvesvieta, ar nosacījumu, ka šis tirgotājs ar visiem līdzekļiem vērš savu darbību uz šo valsti vai vairākām valstīm, tostarp uz viņu, un ja līgums ietilpst šīs darbības jomā.
- 17 Turklāt Romas I regulas 6. panta 4. punktā ir minēti gadījumi, kuros šī 6. panta 1. un 2. punkts nav piemērojams. Konkrētāk, minētā 6. panta 4. punkta c) apakšpunktā ir paredzēts, ka šīs 1. un 2. punkts nav piemērojams līgumiem, kuru priekšmets ir lietu tiesības uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma, kas nav līgums par tiesībām uz laiku izmantot nekustamo īpašumu Direktīvas 94/47 izpratnē.
- 18 Šādos apstākļos Austrijas tiesību piemērošana pamatlietā ir atkarīga no tā, vai pamatlietā aplūkotais līgums ietilpst jēdzienā “līgumi[..], kuri saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri” Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 19 Ņemot vērā šos ievada apsvērumus, ir jānosaka, vai tādām līgumam kā pamatlietā priekšmets ir lietu tiesības uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma šīs tiesību normas izpratnē.
- 20 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Romas I regulā nav definēts ne jēdziens “līgumi[..], kuri saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri”, ne arī jēdziens “lietu tiesības uz nekustamo īpašumu” un jēdziens “nekustamais īpašums”.
- 21 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gan no Savienības tiesību vienveidīgas piemērošanas prasības, gan no vienlīdzības principa prasības izriet, ka Savienības tiesību norma, kurā tās satura un piemērošanas jomas noskaidrošanai nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, parasti visā Savienībā ir interpretējama autonomi un vienveidīgi (spriedums, 2016. gada 18. oktobris, *Nikiforidis*, C-135/15, EU:C:2016:774, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 Tā kā Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunktā nav nekādas atsauces uz dalībvalstu tiesībām, tas ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi.
- 23 Šajā sakarā ir jāpiebilst, ka tas, ka koki, kas iestādīti tādos apstākļos kā pamatlietā, var tikt eventuāli pielīdzināti nekustamajam īpašumam dažādu valstu tiesību sistēmās, nav nekādas ietekmes.
- 24 Pirmkārt, attiecībā uz jautājumu, vai pamatlietā aplūkotā līguma priekšmets ir “lietu tiesības uz nekustamo īpašumu”, ir jāatgādina, ka saskaņā ar šo līgumu tirgotājs apņemas nodot patērētājam īpašumtiesības uz kokiem, kas ir iestādīti uz zemes tikai ar mērķi tos nocirst un pārdot šādi iegūto kokmateriālu.

- 25 Lai īpašumtiesības, kas ir minētā līguma priekšmets, varētu ietilpt jēdzienā “lietu tiesības uz nekustamo īpašumu”, šiem kokiem pirms novākšanas vēl ir jābūt pielīdzināmiem nekustamam īpašumam Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunkta piemērošanas nolūkā.
- 26 Šajā gadījumā nav strīda par to, ka īpašumtiesību nodošana, kas ir jāveic tirgotājam saskaņā ar pamatlietā aplūkoto līgumu, attiecas nevis uz zemesgabalu, uz kura ir iestādīti koki, bet gan vienīgi uz šiem kokiem. Lai gan šie koki ir iestādīti šajā zemesgabalā, lai tie augtu, no lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka minētā līguma galvenais mērķis ir gūt ienākumus no kokmateriālu pārdošanas, kas iegūti pēc šo koku nociršanas, kuru īpašumtiesības tiek nodotas tikai to individualizācijas brīdī, ko komersants veic līdz to nociršanai un tādējādi iegūto kokmateriālu pārdošanai.
- 27 It īpaši, ar minēto līgumu puses vienojās, ka attiecīgie koki konkrētajā teritorijā ir iestādīti tikai ar mērķi tos nocirst, beidzoties to augšanas periodam, lai pārdotu šādi iegūtos kokmateriālus.
- 28 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka šie koki ir jāuzskata par augļiem no tās zemes izmantošanas, uz kuras tie ir iestādīti. Lai gan parasti šādi augļi ir zemesgabala, kurā attiecīgie koki ir apstādīti, tiesiskais iznākums, uz tiem tomēr līgumiski var attiekties personīgas tiesības, un zemes īpašnieks vai valdītājs to var izmantot atsevišķi, neietekmējot īpašumtiesības vai citas ar šo zemesgabalu saistītās lietu tiesības. Tomēr līgumu, kura priekšmets ir iegūt zemesgabala izmantošanas augļus, nevar pielīdzināt līgumam, kura priekšmets ir “lietu tiesības uz nekustamo īpašumu” Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 29 No tā izriet, ka līguma par kokiem, kas ir iestādīti uz zemesgabala vienīgi ar mērķi tos nocirst un pārdot šādi iegūtos kokmateriālus, priekšmets nav “lietu tiesības uz nekustamo īpašumu” šīs tiesību normas izpratnē.
- 30 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu, vai pamatlietā aplūkotā līguma priekšmets ir “nekustamā īpašuma noma”, ir jāatgādina, ka saskaņā ar šo līgumu patērētājs nomā zemesgabalu, kurā ir iestādīti attiecīgie koki, jo tie tajā atrodas.
- 31 Tomēr ar to vien, ka pastāv tāda nekustamā īpašuma kā zemesgabals nomas līgums, nepietiek, lai uzskatītu, ka uz šo līgumu attiecas Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunkts.
- 32 Proti, saistībā ar 1968. gada 27. septembra Konvencijas par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.) 16. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kas attiecībā uz nekustamā īpašuma nomu paredzēja līgumslēdzēja valsts, kurā atrodas nekustamais īpašums, tiesu ekskluzīvo jurisdikciju, Tiesa ir nospriedusi, ka, lai līgumu kvalificētu par nomas līgumu šīs tiesību normas izpratnē, ir jāpastāv pietiekami ciešai saiknei starp attiecīgo nekustamo īpašumu un līgumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 13. oktobris, *Klein*, C-73/04, EU:C:2005:607, 26. punkts).
- 33 Konkrētāk, Tiesa ir nospriedusi, ka kompleksais līgums par visiem pakalpojumiem, kas sniegti par kopējo cenu, kuru maksā klients, piemēram, līgums, kas paredz tādu pakalpojumu sniegšanu, kuri pārsniedz lietošanas tiesību nodošanu, kas ir nomas līguma priekšmets, neietilpst jomā, kurā minētajā tiesību normā paredzētais ekskluzīvās kompetences princips ir pamatots un nav uzskatāms par nomas līgumu kā tādu šī pašas normas izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 13. oktobris, *Klein*, C-73/04, EU:C:2005:607, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 34 Jānorāda, ka saskaņā ar Romas I regulas 7. apsvērumu tās materiāltiesiskajai darbības jomai un noteikumiem būtu jābūt saderīgiem ar Regulu Nr. 44/2001. Ciktāl pēdējā minētā ir atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.), šis saderības mērķis ir piemērojams arī šai regulai (spriedums, 2019. gada 8. maijs, *Kerr*, C-25/18, EU:C:2019:376, 36. punkts).
- 35 Turklāt, tā kā attiecībās starp dalībvalstīm ar Regulu Nr. 44/2001 ir aizstāta 1968. gada 27. septembra Konvencija par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās, šis saskaņotības mērķis attiecas arī uz šo konvenciju, tomēr tās normas var tikt kvalificētas kā līdzvērtīgas Regulu Nr. 44/2001 un Nr. 1215/2012 normām.
- 36 Ņemot vērā šī sprieduma divos iepriekšējos punktos atgādināto saskaņotības mērķi, tā 32. un 33. punktā izklāstītie apsvērumi arī ir jāņem vērā, interpretējot Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunktu.
- 37 Šajā gadījumā pamatlietā aplūkotā līguma galvenais priekšmets nav zemes, kurā ir iestādīti attiecīgie koki, izmantošana nomas ietvaros, bet gan – kā tas ir norādīts šī sprieduma 26. punktā – tā mērķis ir gūt ienākumus no koku pārdošanas, kas iegūta pēc šo koku nociršanas. Kā izriet no līguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, šajā līgumā paredzētās nomas – kurā ietilpst tikai tiesības uz minēto koku audzēšanu un kuras nolūks ir tikai to iegāde – mērķis ir vienkārši ļaut izpildīt minētajā līgumā paredzētos pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas elementus.
- 38 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka tādām līgumam kā pamatlietā aplūkotais nav pietiekami ciešas saiknes ar attiecīgo zemesgabalu, lai to varētu kvalificēt par “nekustamā īpašuma nomu” Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 39 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pirkuma līgums, kurā ir iekļauts nomas līgums un līgums par pakalpojumu sniegšanu un kurš attiecas uz kokiem, kas ir iestādīti nomātā zemesgabalā nociršanai vienīgi peļņas gūšanas nolūkā, nav jāuzskata par “līgumiem, kuri saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri” šīs tiesību normas izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 40 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), 6. panta 4. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pirkuma līgums, kurā ir iekļauts nomas līgums un līgums par pakalpojumu sniegšanu un kurš attiecas uz kokiem, kas ir iestādīti nomātā zemesgabalā nociršanai vienīgi peļņas gūšanas nolūkā, nav jāuzskata par “līgumiem, kuri saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri” šīs tiesību normas izpratnē.

[Paraksti]